

Costume: Dana Caspersen. Hi, my name is Clio de Amanda Luolaki. Interpreți: Carolyn Hall, Amanda Loulaki, Hristoula Haraka, Emily Trepper. Muzica Michael Floyd. Costume: Nicolas Petrou. Solo de Victoria Marks. Interpret: Homer Avila. Muzica: Miguel Frascóni. Costume: Homer Avila. Data reprezentațiilor: 18 octombrie 2003.

Mi-am amintit de Leonard Cohen...

...privind spectacolul *Pânza de păianjen*, montat de Sergiu Anghel în această stagiune la Teatrul Evreiesc. Deși spectacolul are prea puțin dans, i-aș anula eticheta și l-aș numi, pur și simplu, un spectacol de teatru. Poate chiar o disertație, o teză, o cuvântare, pentru că timp de două ore personajele principale, *Domnul X* (interpretat de Nicolae Călugărița) și *Străinul* (interpretat de Theodor Danetti), ajutate și de *Servitoare* (Natalie Ester), recită pe scenă gândurile despre dans ale lui Sergiu Anghel. Gânduri frumoase, foarte frumoase, într-adevăr, cu sâmbure de filosofie și pagini de jurnal (teatral).

Theodor Danetti, interpretul *Străinului*, al *Ingerului*, al conștiinței *Domnului X*, se află pentru prima dată în distribuția unui așa-numit spectacol de teatru-dans. Cu toate acestea, rolul lui este mai mult unul al simțurilor, al gesturilor, al pașilor foarte mărunți comparativ cu cei ai altor personaje. Își face apariția singur, așa cum apare memoria după lapsus. Nicolae Călugărița, intelectual, este zăpăcit, fascinat și ratat în fața schemei trinitare a conștiinței sale despre om și artă. Neputincios, intelectualul este atras de arta dansului, dar îi lipsește ceva: nu are harul să se apropie de ea. Faptul că dansul este o artă „a mișcărilor mari” – cum crede – îi transformă neputința într-un simplu ideal.

Momentele de beatitudine muzicală sunt împletite în decorul Mihaelei Ularu cu imagini din lagăre și nunți evreiești. Pânza de păianjen care se țese în jurul ratării eroului este, în opinia autorilor spectacolului, simbolul lunar al iluziei. Actorii țin treptat pânza, fie în demonstrații geometrice de cuvinte, fie în ritmuri de tangou sau de dans al dragostei. *Domnul X* tânjește la o dragoste a mișcării cu scop în sine, a reabilitării mișcărilor risipite și la ordonarea unui univers în care repaosul nu are loc. Aceasta l-ar aduce pe erou și pe orice descumpănit în fața unei nereușite și a unei neputințe de înțelegere a lucrurilor la o mică victorie, la ruperea țesutului subțire al pânzei, asemuit în cultura hindusă cu *maya* (iluzia).

Poate că, până la urmă, nu ar fi trebuit să iau eticheta spectacolului lui Sergiu Anghel. Chiar dacă „vorbește” mai mult despre dans, chiar dacă „se ascultă” în loc de „se vede”, el rămâne un spectacol de teatru care ar fi trebuit să fie unul de dans. Dar în lipsa unui spațiu acordat dansatorilor (fie că vorbim de trupa lui Sergiu Anghel, *Orion Balet*, fie că vorbim de trupa Vavei Ștefănescu, *MAD*, fie că vorbim de trupa Adinei Cezar, *Contemp* – din păcate singurele grupări coregrafice de la noi), refugiul lor este pe scena unui teatru dramatic. Mă gândesc ce ar fi însemnat lipsa unui Teatru Odeon, Bulandra și, mai nou, Evreiesc, în toată această sărăcie dansantă! Chiar dacă personajul nu este un dansator înăscut și nu are un spațiu, el continuă să viseze la dansul nunții și al morții, al *ingerului* ascultător de lângă el pe care nu l-a recunoscut și al dragostei. Așa cum spuneam la început, mi-am amintit de Leonard Cohen. Pentru că numai într-o melodie de-a sa mi-am închipuit dansul până la capăt al dragostei.

Teatrul Evreiesc de Stat – Pânza de păianjen. Regia: Sergiu Anghel. Scenografia: Mihaela Ularu. Colaj muzical: Sergiu Anghel. Cu: Nicolae Călugărița, Theodor Danetti, Natalie Ester, Mircea Drămbăreanu, Nicolae Predica, Arabela Neazi, Geni Brenda, Bianca Dumitriu, Luana Stoica, Cristina Dogaru, Veaceslav Grosu, Alex Mihai, Octavian Cercel. Data premierei: 4 octombrie 2003.